

Egy nap Bugacon

Egy hónappal ezelőtt olvastam egy felhívást, mely arról szólt, hogy ha megírok egy pályázatot, akkor eljuthatok a Kiskunsági Nemzeti Parkba. A pályázatom sikerült, így valóban el is mehettem. 2006. május 22.-én reggel 7 órakor indultunk el Bugacra felkészítő tanárommal és 5 tanuló társammal. Amikor megérkeztünk, számomra nagyon érdekes tájat láttam. Mindenhol csak homok, síkság és legelésző szürkemarhák voltak. Először Persányi Miklós miniszter úr tartott egy rövid tájékoztatót a környezetvédelemről. Mesélt a jelenlegi élőlények helyzetéről, pusztulásáról és ezek okairól. Utána mindenki lovas kocsiba ült, és elmentünk, hogy megnyissák a Kiskunsági Nemzeti Park 20. tanösvényét. Útközben láthattunk még gémeskutat is. A tanösvény megnyitása után szabadon sétálhattunk egyet. Közben láttunk rengeteg szép és érdekes madarat, valamint fészkelő helyeiket. Bebarangolhattuk az ősbörökást is. Egy ott dolgozó ember mesélt nekünk a homokbuckák keletkezéséről és az ősbörökásról. Sok újat láttam és hallottam. Miután visszamentünk, finom ebéddel vártak minket. Amikor már mindenki jóllakott, csoportokba osztottak minket. Minden csoporthoz egy híres újságíró került, aki beszámolt nekünk tapasztalatairól, meghallgatta véleményeinket, és jó tanácsokkal látott el bennünket. Mindenki élményekkel gazdagon térhetett haza otthonába. Útközben megbeszéltük a látottakat és a hallottakat. Örülök, hogy megnézhettem Magyarország ezen tájegységét is, mert lehet, hogy soha többé nem juthatok el Bugacra, a Duna-Tisza közéne a szívébe.

Készítette: Lohn Mária